

Effective educational methods that lay the foundation for the Mahdavi society based on the statements of the Supreme Leader

Dr. Seyyed Mohammad Ghalamkarian¹

Ozra Jahanpanah²

Abstract

The creation of a Mahdavi world government primarily requires the education and upbringing of the Mahdavi generation and is in line with the ideals of the Mahdavi society. The Supreme Leader, as the guardian of the Muslims of the world, has listed the characteristics and requirements of the desired Mahdavi society in numerous speeches. Accordingly, his speeches can be considered a valuable source in explaining the components of the Mahdavi society. The present study was conducted with the aim of designing a desirable educational model for the Mahdavi society based on the statements of the leader, using the content analysis method. The statistical population of the study included the speeches of the Supreme Leader on Mahdism, and the findings were analyzed using the maxqda 2020 software and the educational model was extracted. In the aforementioned model, six educational methods have been obtained, including (modeling, thinking, meditation and cultivation, study and research, evangelization and reminder), each of which has constructive and secondary themes. The findings from the model indicate that the education of the Mahdavi community is important in two dimensions, individual and social; therefore, the first step is self-development, which includes four methods (modeling, study and research, meditation and cultivation, and thinking), and the second step is concerned with social dimensions, which is dependent on two other educational methods(evangelization and reminder).

Keywords: Mahdism, Education, Mahdavi Community, Supreme Leader

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

1. Assistant Professor of Educational Sciences, Payam Noor University, Tehran, Iran (Responsible Author)(M_ghalamkarian@pnu.ac.ir)
2. Master's student in History and Philosophy of Education, Payam Noor University, Tehran, Iran

روش‌های تربیتی اثربخش و زمینه‌ساز جامعهٔ مهدوی مبتنی بر بیانات مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی)*

سید محمد قلمکاریان^۱

عذرا جهان‌پناه^۲

چکیده

ایجاد حکومت جهانی مهدوی در وهلة اول نیازمند تربیت و پرورش نسل مهدوی و منطبق با آرمان‌های جامعه مهدوی می‌باشد مقام معظم رهبری به عنوان ولی امر مسلمین جهان در سخنرانی‌های متعدد، ویژگی‌ها و الزامات جامعه مطلوب مهدوی را برشمرده‌اند. بر همین اساس، سخنان ایشان را می‌توان به عنوان منبعی ارزشمند در راستای تبیین مؤلفه‌های جامعه مهدوی قلمداد کرد. پژوهش حاضر با هدف طراحی مدل تربیتی مطلوب جامعه مهدوی با تکیه بر بیانات رهبری، با روش تحلیل مضمون انجام شد. جامعه‌آماری پژوهش، شامل سخنرانی‌های مقام معظم رهبری در خصوص مهدویت بوده و یافته‌ها با استفاده از نرم‌افزار maxqda 2020 تحلیل و مدل تربیتی استخراج گردید. در مدل یادشده شش روش تربیتی شامل (الگوگیری، تفکر، مراقبه و تزکیه، مطالعه و تحقیق، تبشير و تذکر) به دست آمده است که هر یک از این روش‌ها مضماین سازنده و فرعی نیز دارند. یافته‌های حاصل از مدل بیانگر آن است که تربیت جامعه مهدوی در دو بعد فردی و اجتماعی اهمیت دارد؛ بنابراین گام نخست خودسازی است که شامل چهار روش (الگوگیری، مطالعه و تحقیق، مراقبه و تزکیه و تفکر) و گام دوم ناظر بر ابعاد اجتماعی است که به دو روش تربیتی دیگر (تبشير و تذکر) وابسته است.

واژگان کلیدی

مهدویت، تربیت، جامعهٔ مهدوی، مقام معظم رهبری.

مقدمه

تربیت و رسیدن به کمال مطلوب همواره از ضروریات و اولویت‌های اساسی در زندگی

* تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۷/۲۱
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۸/۲۳

۱. استادیار رشته علوم تربیتی دانشگاه پیام نور تهران، ایران (نویسنده مسئول) (M_ghalamkarian@pnu.ac.ir).
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد رشته تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه پیام نور تهران، ایران.

انسان‌ها بوده و بر این اساس مکاتب فکری و فلسفی مختلف در جهان، الگوهای متفاوتی از تربیت ارائه داده‌اند که این الگوها عمدتاً بر ارزش‌ها و دیدگاه‌ها و نگرش‌های آن جامعه نسبت به تربیت و خصوصاً ماهیت وجودی انسان استوار می‌باشد. مکاتب فلسفی غربی براساس برداشتی که از خلقت انسان‌ها و هدف آفرینش دارند الگوها و فرآیندهایی را برای تربیت انسان تعریف می‌نمایند که هدف غایی آنها معمولاً تأمین نیازهای اساسی مادی و رسانیدن به کمال جسمانی و بهره‌گیری حداکثری از لذت‌های دنیوی می‌باشد. مکتب تشیع با نگاهی جامع نگر نسبت به ماهیت و فلسفه آفرینش انسان، رسالت و هدف غایی انسان‌ها را برپایی جامعه عدالت محور مبتنی بر ارزش‌های والای انسانی دانسته و بر این اساس الگوی جامعه مهدوی را به عنوان یک الگوی نمونه که ضامن سعادتمندی بشریت می‌باشد معرفی نموده و امیدوار به تحقق حکومت جهانی مهدوی در آینده پیش روی بشریت می‌باشد. اعتقاد به مهدویت و ظهور منجی موعود و مصلح زمان به عنوان غایت و نهایت زندگی بشر، در مکتب تشیع اهمیت ویژه‌ای دارد و به لحاظ ریشه داشتن در مبانی اعتقادی و عملی شیعیان، دارای نقشی مهم در همه ابعاد زندگی آنهاست و به جرأت بیشترین تجربه‌های معنوی، عرفانی و اخلاقی در تاریخ شیعه، مرهون فرهنگ مهدوی و فرهنگ حسینی است (حمدی، ۱۳۸۵: ۱۷).

بی‌گمان تحقق این آرمان در گرو زمینه‌سازی و فراهم نمودن بسترها لازم در تمامی زمینه‌ها می‌باشد. از آن جایی که ایجاد حکومت جهانی مهدوی در وهله اول نیازمند تربیت و پرورش نسل مهدوی و منطبق با آرمان‌های جامعه مهدوی می‌باشد، بنابراین ضروری است در راستای تدبیر اقدامات تربیتی و راهبردهای مهندسی فرهنگی برای زمینه‌سازی ظهور، متولیان فرهنگ و اندیشه اجتماع، فعالیت‌های فرهنگی را هماهنگ با آرمان ظهور و در راستای تسهیل و تعجیل ظهور امام تنظیم نموده و قوانین و برنامه‌هایی را در این جهت‌گیری تدوین کنند و راهکارهای عملی کردن آن را نیز اندیشیده و پیشنهاد دهند (حائری پور، ۱۳۸۹: ۱۴).

از آن جا که تعیین و تدوین راهبردهای عملی تربیت جامعه مهدوی در ابتدا نیازمند تعریف و تعیین دقیق مؤلفه‌ها و شاخص‌های تربیت مهدوی است، بر این اساس ضروری است پیش از هر اقدام عملی نسبت به شناسایی وجوده و مؤلفه‌های این تربیت پرداخته شود. از طرفی دیگر مکتب شیعه براین باور است که در زمان غیبت امام عصر علیهم السلام مدیریت و حکومت جامعه شیعی بر عهده ولی فقیه واجد شرایط می‌باشد که یکی از رسالت‌های وی مهیا نمودن بستر فرهنگی، اجتماعی و تربیتی جامعه برای ظهور امام عصر و تحقق جامعه آرمانی مهدوی می‌باشد. مقام معظم رهبری بارها و به فراخور موقعیت، نکات بسیاری پیرامون مسائل تربیتی و

اجتماعی و سیاسی مربوط به مهدویت و ویژگی‌های جامعه مهدوی ذکر کرده‌اند که شناخت آنها می‌تواند در جهت‌دهی و برنامه‌ریزی تربیتی، سیاسی و اجتماعی جامعه سودمند واقع گردد. حال باید دید تربیت جامعه مهدوی از منظر مقام معظم رهبری بر چه ابعاد و مؤلفه‌هایی استوار است. و با واکاوی منشور فکری معظم له در خصوص جامعه مهدوی به چه روش‌های تربیتی مناسب جامعه مهدوی می‌توان دست یافت؟

تاکنون پژوهش‌های مختلفی با هدف معرفی الگوها، مدل‌ها و روش‌های تربیتی مطلوب جامعه مهدوی صورت گرفته است. آقایان موسوی و زارعی در مقاله‌ای تحت عنوان «اصول و روش‌های تربیت مهدوی با تأکید بر نقش معلم» به دلالت‌های تربیتی ناشی از شناخت سه حوزهٔ چیستی، چرایی و چگونگی مهدویت پرداخته‌اند. حسین مقدس در مقاله‌ای با عنوان «نقش تربیتی آموزه‌های مهدوی در اخلاق فردی و اجتماعی از منظر قرآن و حدیث» تلاش نموده آموزه‌های تربیت مهدوی را براساس آیات قرآن و احادیث احصاء نماید. پریسا کهریزی در مقاله‌ای تحت عنوان «شاخصه‌های فرهنگی جامعه منتظر از دیدگاه مقام معظم رهبری» در بحث تربیت تنها به ساحت فرهنگی تمرکز نموده است و به سایر ابعاد و مؤلفه‌های تربیتی نپرداخته است. پژوهش‌های دیگری در این حوزه با رویکردهای مختلف و با تکیه بر منابع مختلف از جمله قرآن، احادیث و روایات و یا اندیشه‌های علمای اسلام، به نگارش درآمده است که در هیچ کدام از آنها بر روش‌های تربیتی جامعه مهدوی از منظر مقام معظم رهبری تأکید و تمرکز نشده است. در این پژوهش تلاش شده است تعاریف، تعبیر و برداشت‌های ارائه شده از تربیت مهدوی با دیدگاه‌های (مقام معظم رهبری) انطباق داده شده و نقطه نظرات ایشان در خصوص الزامات تربیت مهدوی احصاء و در راستای تدوین راهبردهای تحقق جامعه مهدوی و همچنین ارائه روش‌های تربیتی اثربخش مورد بهره‌برداری قرار گیرد.

مبانی نظری تحقیق

اهمیت روش در تعلیم و تربیت

در حوزهٔ علم و دانش «روش» مسیری است که دانشمند در سلوك علمی خود طی می‌کند. و در واقع به هنگام حرکت فکری خود به سوی مجهولات راهی را طی می‌کند که همان روش است. در حوزه رفتار نیز پرداختن به هر امری روش خاص خود را دارد و حرکت از مسیری غیر از آن دست‌یابی به هدف را ناممکن می‌سازد بنابراین باید روش‌ها را شناخت، به درستی انتخاب

و اجرا کرد(کامیاب، ۱۳۹۷ ش: ۱۰). قرآن کریم در اهمیت به کارگیری روش و ورود در هر کاری از راه قرآن می فرماید:

﴿وَلَيْسَ الْبَرُّ بِمَا تَأْتُوا لِلبيوْتِ مِنْ ظُهُورٍ هُوَ لِكُنَّ الْبَرُّ مِنْ أَنْقَاصٍ وَأَنْتُمُ الْبَيْوُتُ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَنْقَاصُهُ لِعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (بقره: ۱۸۹)

نیکوکاری بدان نیست که از پشت دیوار به خانه درآید، زیرا این کار شایسته نیست. نیکویی آن است که پارسا باشید و از در خانه‌ها وارد شوید و تقویت پیشه کنید تا رستگار شوید.

امام باقر علیه السلام در تفسیر آنواهی فرمودند:

يعنى در هر کاری هرچه که باشد از راه آن وارد شوید.

در حوزه تعلیم و تربیت نیز اتخاذ روش صحیح و نتیجه بخش امری ضروری است. تربیت با هدایت و گمراهی و نیز سعادت و شقاوت دیگران در ارتباط است. لغزش و اشتباہ در انتخاب روش و به کارگیری آن می‌تواند به گمراهی و نابودی انسانی دیگر منتهی شود که به فرموده قرآن به منزله نابودی انسان هاست(مائده: ۳۲). بنابراین در حوزه تعلیم و تربیت باید در پی شناخت و به کارگیری بهترین و کارآمدترین روش‌ها بود و چه بهتر که در این خصوص به منابع الهی و اندیشه‌های علمای دین خصوصاً اسلام رجوع نمود(قائمه مقدم، ۱۳۹۱ ش: ۱۳).

مهدویت‌اندیشی و منجی‌باوری در تاریخ اندیشه اسلامی، فراتر از هر نوع تفسیر و قرائت از آن یک مؤلفه اعتقادی و کلامی تلقی می‌گردد که اندیشمندان اسلامی و مؤمنان به آن باور دارند و آن را جزئی از اندیشه‌های دینی خود می‌دانند. آن‌گاه که باور داشتن به یک پدیده، جزئی از اعتقادات دینی فرد باشد، جایگاه خاصی را در روحیه، افکار و روال زندگی انسان خواهد داشت و تأثیرپذیری فرد از آن، به گونهٔ ژرف و عمیق خواهد بود، درحالی که اگر اعتقاد و باور به یک مسئله متکی بر اعتقاد دینی نباشد، این اثربخشی همچون تأثیر اعتقادات دینی نخواهد بود(موسوی گیلانی، ۱۳۸۷ ش: ۱۷) عنوان مهدویت در برگیرنده همه مفاهیم و گزاره‌هایی است که به نجات نهایی اهل حق و به منجی بزرگ مؤمنان در پیکار با باطل مرتبط می‌شود. از روزگاران دیرین در کتب ادیان و سخنان حکیمان سخن از آینده‌ای درخشنان به میان آمده که پلیدی‌ها رخت برخواهند بست و صالحان وارث زمین خواهند شد و اصولاً اعتقاد به دوره آخرالزمان و انتظار ظهور منجی(فتوریسم) عقیده‌ای است که در کیش‌های آسمانی یهود، زرتشت و مسیحیت(در سه مذهب عمده آن کاتولیک، پروتستان و ارتدوکس) و مدعیان نبوت عموماً و دین مقدس اسلام خصوصاً، به مثابه یک اصل مسلم قبول شده است و درباره آن

مباحث تئوریک مذاهب آسمانی کاملاً شرح و بسط داده شده است (شهرابی فراهانی، ۱۳۹۳ ش: ۲۱).

از جمله اعتقادات بنیادین مذهبی که از منزلت خاصی در تفکر فرقین شیعه و سنتی برخوردار است، اعتقاد به مهدویت است. مهدی باوری در نزد مسلمانان و همچنین اعتقاد به منجیگرایی در دیگر ادیان ابراهیمی و غیرابراهیمی مورد پذیرش دینداران همه ادیان است، به طوری که هر یک از ادیان درباره شخصیت منجی، علائم ظهور، کیفیت تحقق حکومتش، وضعیت انسان و جامعه پس از تحقق حکومت منجی و بسیاری از دیگر شرایط آن مطالب فراوانی را گفته‌اند و اعتقاد به ظهور یک انسان آسمانی و تحقق جامعه ملکوتی به قدری در میان ادیان جدی است که مخالفان این مبحث اعتقادی در برابر معتقدان آن بسیار ناچیز به نظر می‌رسند (موسوی گیلانی، ۱۳۸۷ ش: ۱۸).

جامعه دینی

جامعه مهدوی یقیناً جامعه دین محور خواهد بود به گونه‌ای که چارچوب و شاکله اصلی این جامعه براساس مبانی دین اسلام استوار خواهد بود. بر این اساس قبل از هر چیز به ویژگی‌های یک جامعه دینی مطلوب پرداخته می‌شود. نویسنده‌گان مختلف تعاریف متفاوتی از جامعه دینی مطلوب ارائه نموده‌اند، اکبری (۱۳۹۶) مبانی جامعه دینی را با مؤلفه‌های زیر معرفی کرده است:

- الف) حق‌مداری؛
- ب) عدالت‌محوری؛
- ج) قانون‌گرایی؛
- د) خدامحور بودن؛
- ه) دارا بودن روحیه خردورزی، بصیرت، دانش‌اندوزی؛
- و) داشتن روحیه اتحاد و همبستگی (وحدت کلمه)؛
- ز) گسترش فضائل اخلاقی (مودت و مهروزی).

ویژگی‌های جامعه مهدوی

با توجه به مطالب پیشین، در این بخش برخی ویژگی‌های جامعه مهدوی آورده شده است:

الف) ویژگی‌های فرهنگی

۱. جهانی شدن

هدف بنیادین جهانی شدن اسلام و جهانی‌سازی مهدوی، تکامل همه‌جانبه انسان‌ها و بسط معارف توحیدی و از بین بردن تمامی موافع رشد و کمال بشری و تحقق ارزش‌های والای انسانی و تأمین امنیت و عدالت و صلح و برابری و محبت است. در دوران حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ یکپارچگی و یگانگی واقعی که همان جهان‌بینی الهی و توحیدی است بر همه جوامع حاکم خواهد شد و براساس این جهان‌بینی، ارزش‌ها و هنگاره‌ای اسلامی در تمام فرهنگ‌ها وجود خواهد داشت (کریمی، ۱۳۹۹ ش: ۱۱).

۲. فraigیر شدن جهان‌بینی توحیدی

حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ به تکمیل عقول و فهم بشر مبادرت می‌ورزد و خردورزی و عقلانیت آنها را به حد اعلای خودش می‌رساند و زمینه‌های کمال و رشد فکری آنان را فراهم می‌سازد. در این راستا باورهای اعتقادی صحیح دینی را به مردم می‌آموزاند و مبانی فکری و اعتقادی آنها را براساس آموزه‌های اسلام و مکتب اهل بیت تقویت می‌کند.

۳. برقراری عدالت فرهنگی

از آثار عدالت مهدوی، آن است که همه طبقات، از هر نژاد و ملیتی، بدون هیچ‌گونه تبعیض، می‌توانند در زمینه‌های فرهنگی فعال بوده و مدارج علمی را طبق قابلیت و استعداد خود بپیمایند. به عنوان نمونه زنان که در جوامع گوناگون، محرومیت‌های بسیاری را کشیده‌اند و از جمله در ساحت علم و فرهنگ مورد بی‌مهری قرار گرفته‌اند، در دولت مهدوی به جایگاه والایی از دانش دست می‌یابند (حائری، ۱۳۷۸ ش: ۲۲).

۴. رشد و گسترش علم و آگاهی

در زمان ظهور حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ بشر چنان در پی فraigیری علم و دانش خواهد بود که امام باقر عَلَيْهِ السَّلَامُ در این زمینه می‌فرمایند: «در زمان مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ به همه شما حکمت و علم بیاموزند، تا آن‌جا که زنان در خانه‌ها با کتاب خدا و سنت پیامبر قضاوت کنند» (مجلسی، ۱۴۰۴ ق: ۳۲).

۵. گسترش معرفت و اخلاق

وقتی در رأس همه جوامع عالم، انسان کامل و معصومی باشد که بتواند رفتار عاقلانه را

به مردم بیاموزد، طبیعتاً مردم به سراغ عبادت خداوند خواهند رفت و فسادهای اخلاقی رخت بر خواهد بست. اگر هم عده‌ای مزاحمت ایجاد کنند و مانع تعقل مردم شوند و امنیت اخلاقی را برنتابند، از گردونه هستی حذف خواهند شد(کریمی، ۱۳۹۹ش: ۱۲).

۶. مبارزه با بدعت‌ها

امام باقر علیه السلام فرموده است: «حضرت حجت سنت‌های باطلى که در میان مردم رائج است از بین می‌برد، همان‌طور که پیامبر آنها را از بین برد و اسلام را دوباره احیا می‌کند». نیز امام باقر علیه السلام می‌فرماید:

هیچ بدعتی را وانگذارد مگر این‌که آن را از بین خواهد برد(مجلسی، ۱۴۰۴ق: ۳۶).

۷. درونی شدن ارزش‌های دینی

در حوزه سیاست نیز فرهنگ شایسته‌سالاری و فرهنگ حق‌مداری حاکمیت می‌یابد و حکومت صالحان معیار و شاخص فعالیت‌ها قرار می‌گیرد. براساس این فرهنگ سالم ریشهٔ ظلم و بی‌عدالتی و تبعیض و قدرت‌گرایی خشک می‌شود. مهم‌تر از همه در حوزه سیاست توجه وافری به معنویت و اخلاق الهی می‌شود و ارزش‌های جدیدی به فرهنگ بشری افزوده می‌شود و آن را از فرهنگ ناسالم و ملحد سابق دور می‌کند(کریمی، ۱۳۹۹ش: ۱۴).

ب) ویژگی‌های اقتصادی

۱. گشايش اقتصادي

امام صادق علیه السلام فرموده‌اند: «مهدی به کوفه برمی‌گردد و آسمان ملخ‌های طلایی بر آنها می‌بارد؛ همان‌طور که خداوند در بنی اسرائیل بر ایوب پیامبر نیز فرود آورد و او گنج‌های طلا و نقره و گوهر زمین را بین یارانش تقسیم می‌کند»(دوازی، ۱۳۶۱ش: ۱۵). یکی از عوامل مهم و کارساز در شکوفایی و پیشرفت اقتصاد در عصر ظهور، امدادهای الهی است که در حقیقت نتیجه و ثمرة پرهیزگاری، عدالت محوری، رعایت احکام و اجرای اوامر خدای متعال به وسیله رهبر و امام آن عصر و نیز بیشتر پیروان آن حضرت است(کریمی، ۱۳۹۳ش: ۱۶).

۲. فقرزدایی و رفاه عمومی

حکومت حق، شرایطی را فراهم می‌آورد که در آن، مردم حداقل امکانات اساسی زندگی را داشته باشند و برای همه کسانی که می‌خواهند کار کنند، امکان کار فراهم باشد و افرادی هم که از کارشان درآمد کافی کسب نمی‌کنند یا اساساً نمی‌توانند کار کنند، درآمدی

به اندازه کفاف را داشته باشند. در عصر حکومت مهدوی اجازه داده نمی شود که از منابع و ثروت های ملی و نیز سرمایه های خصوصی انسان ها سوء استفاده شود؛ بلکه با خائنان و غاصبان نیز به شدت رفتار خواهد شد. طبق روایات، هر چه که تصرف ظالمانه و غصب کرده باشند را به جایگاه حقیقی خود مسترد می نماید (عسکری، ۱۳۵۷: ش ۱۷).

۳. توزیع عادلانه ثروت در جامعه

یکی از کارکردهای اصلی و اساسی دولت حضرت ایجاد عدالت اقتصادی با تقسیم منابع و درآمدها و جلوگیری از اجحاف و تعدی سودجویان است. چنانچه پیامبر ﷺ فرمودند: «یملاء الارض قسط و عدلا» (ابن بابویه، ۱۴۰۳: ۲۱). امام باقر علیه السلام می فرمایند: امام عصر اموال را به طور صحیح در میان مردم تقسیم می کند «و یقسم المال بالسویه» (مجلسی، ۱۴۰۴: ۳۳).

ج) ویژگی های سیاسی و اجتماعی

۱. برقراری امنیت

در عقاید مسلمانان و پیروان حقه محمدی آن اصلاحگر و نجات دهنده و امنیت گستر، امام زمان حضرت حجه بن الحسن علیه السلام است که با قیام و ظهور خود امنیت را توسعه و می گستراند و این نیاز مهم انسانی را به جامعه انسانی ارزانی می دارد و زندگی آرام بخش را برای جهان بشریت فراهم می سازد و با تدبیر چهره حکومت هولناک و ترس آلود را به حکومت انسانی و امیدبخش بدل می کند (کریمی، ۱۳۹۹: ۱۴). از اهل سنت ابن کثیر با ذکر روایتی که تعداد سرپرستان امت را دوازده نفر معرفی می کند یکی از این خلفای عادل را مهدی موعود معرفی می کند که جهان را پر از عدل خواهد کرد (مجلسی، ۱۴۰۴: ۳۵).

۲. عدالت اجتماعی

در جامعه مهدوی، برچیده شدن یکسره ظلم یک وصف حقیقی است که در سایه امنیت حاصل از برکت وجودی آن حضرت محقق خواهد شد. طبق روایات، رعب و وحشت در سایه عدل و قسط آن دادگستر بزرگ محو و نابود خواهد شد (صفی گلپایگانی، ۱۳۹۳: ش ۳۲). امام رضا علیه السلام می فرماید: «در حکومت او هرگونه جور و ستم برچیده و زمین از ستمگران پاکیزه و با عدالت فرمانروایی کند و در حکومت او هیچ کس تعدی به حقوق دیگری نکند» (مفید، ۱۳۷۲: ش ۱۶).

۳. امر به معروف و نهی از منکر

در عصر ظهور امر به معروف و نهی از منکر که یکی از شاخصه‌های حکومت الهی است تنها به زبان نخواهد بود بلکه در عمل با منکرات و زشتی‌ها مقابله خواهد شد تا جایی برای فساد و رذائل اخلاقی در جامعه نماند و محیط زندگی از زشتی‌ها پاک گردد (کریمی، ۱۳۹۹: ۱۲). در حکومت امام مهدی علیهم السلام از سویی با شیوه‌های فرهنگی و تعلیم معارف و تحکیم عقائد و ایمان، فاسقان و بزهکاران را به راه صلاح و راستی برمی‌گردانند و از سوی دیگر با تأمین نیازهای مشروع و معقول زندگی و اجرای عدالت اجتماعی، راه را بر فساد و تباہی می‌بندند (همان: ۱۸).

۴. مشارکت سیاسی مردم

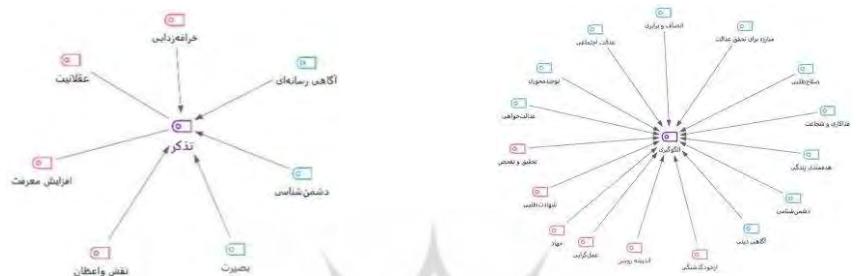
مشارکت سیاسی و حضور گسترشده مردمی در حکومت جهانی حضرت مهدی فریضۃ اللہ علیہ السلام یکی از ویژگی‌های آشکار حکومت جهانی آن حضرت است. در حکومت عدل مهدوی افراد با آگاهی و مسئولیت اجتماعی در فرایند سیاسی مشارکت خواهند کرد. در دیدگاه اسلامی، تضمین مشارکت سیاسی فعال از راه بیعت و همراهی با امامی معصوم و آگاه و عادلی خواهد بود که با رهبری خود، زمینهٔ بهترین انتخاب را برای افراد در جامعه پدید خواهد آورد (همان).

روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع کیفی بوده و در آن از روش تحقیق توصیفی - تحلیلی بهره گرفته می‌شود. تحلیل داده‌ها در این پژوهش نیز به روش تحلیل داده‌های کیفی از نوع تحلیل مضمون صورت می‌پذیرد. بدین ترتیب ابتدا مضماین پایه؛ سپس مضماین سازنده و در مرحله آخر مضماین فراگیر گزارش می‌گردد. با توجه به ماهیت تحقیق حاضر، پژوهشگر در مرحله نخست به منظور گردآوری داده‌ها به جستجو در منابع معتبر (کتاب، مقاله، پایان‌نامه و...) پرداخته و مطالب و نظریه‌های مربوط به هر یک از مؤلفه‌های تحقیق (مهدویت، تربیت، روش‌های تربیتی و...) را یادداشت برداری کرد. در گام بعد، پژوهشگر ضمن مرتب کردن داده‌ها با توجه به کلیدواژه‌های مورد نظر، در وبسایت بیانات مقام معظم رهبری به جستجو پرداخته و آن دسته از بیانات ایشان که مرتبط با موضوع تحقیق می‌باشد. استخراج گردید. جامعه آماری در پژوهش حاضر تمام مقام سخنان مقام معظم رهبری و نمونه آماری شامل سخنرانی‌های مربوط به مهدویت و جامعه مهدی است. بر این اساس سخنرانی‌های مقام معظم رهبری به

مناسبت‌های گوناگون مذهبی، سیاسی، دیدار با آحاد مردم و گروه‌های سیاسی، دینی، مذهبی و... شناسایی و طبقه‌بندی موضوعی شد و پژوهشگر با استخراج مؤلفه‌های اصلی و فرعی به روش تحلیل مضمون ساماندهی داده‌ها را انجام داده است. در ادامه یافته‌ها با استفاده از نرم‌افزار maxqda ۲۰۲۰ تحلیل و مدل تربیتی استخراج گردید.

تصویر1) شمایی از کدگذاری در محیط نرم افزار maxqda

نمودار (۲) شمایی از بعد الگوگیری در محیط نرم افزار نمودار
محیط نرم افزار

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

نمودار ۲) شمایی از بعد الگوگری در محیط نرم افزار نمودار

۵) شمایی، از بعد تیشید، محیط نرم افزار

نمودار ۴) شمایی، از بعد تفکر در محیط نرم افزار نمودار

نرم افزار نمودار ۶) شما بی از بعد تفکر در محیط نرم افزار نمودار

تجزیه و تحلیل یافته‌ها

مولفه‌های احصاء شده پژوهش که از عناصر اصلی مدل تربیتی موردنظر محسوب می‌گردند شامل ۶ مؤلفه می‌باشد که در دو بُعد تربیت اجتماعی و تربیت فردی قابل دسته‌بندی می‌باشند.

الف) الگوگیری

الگوگیری و سرمشق قرار دادن برخی چهره‌های دینی و تاریخی یکی از راهکارهای تربیتی در دین اسلام است. بر همین اساس باید گفت که در این شیوه نمونه‌ای عینی و قابل پیروی در برابر متربی قرار می‌گیرد و اوتلاش می‌کند تا پس از مقبولیت، تمام ویژگی‌های خود را با آن هماهنگ سازد. این شیوه به دلیل بهره‌گیری از محسوسات و همچنین ذات الگوپذیری انسان، کارایی بیشتری دارد (فرج زاده و سرمدی، ۱۳۹۸: ۲۱). در بحث پیرامون مؤلفه‌های تربیتی جامعهٔ مهدوی از نگاه مقام معظم رهبری، یکی از مباحث مهم و روش‌های تربیتی که در سخنرانی‌های ایشان کانونی شده و مورد توجه و تأکید بسیار قرار می‌گیرد، الگوگیری و تربیت الگویی است. بر این اساس الگوهای متعددی در بیانات ایشان را می‌توان ذکر کرد که بخشی از آنها عبارتند از: ۱. پیامبران و امامان؛ ۲. اسوه‌های عاشورایی؛ ۳. امام خمینی (رهنگی)؛ ۴. رزمندگان دفاع مقدس؛ ۵. بسیجیان.

مضمون فراگیر	مضامین سازنده	مضامین پایه	تاریخ و محل سخنرانی
الگوگیری	عدالت خواهی + توحید محوری + عدالت اجتماعی + انصاف و برابری + مبارزه برای تحقق عدالت	همه پیغمبران و اولیا برای این آمدند که پرچم توحید را در عالم به اهتزاز درآورند و روح توحید را در زندگی انسان‌ها زنده کنند. بدون عدالت، بدون استقرار عدل و انصاف، توحید معنایی ندارد. یکی از نشانه‌ها یا ارکان توحید، نبودن ظلم و نبودن بی‌عدالتی است. بدون استقرار عدل و انصاف، توحید معنایی ندارد. یکی از نشانه‌ها یا ارکان توحید، نبودن ظلم و نبودن بی‌عدالتی است. لذا شما می‌بینید که پیام استقرار عدالت، پیام پیغمبران است.	۱۳۷۸/۹/۳ - در دیدار جمعی از بسیجیان
	اصلاح طلبی + فدایکاری + شجاعت + آرمان‌گرایی + هدفمندی زندگی +	۱- اگر همه شما عاشورایی باشید، حرکت دنیا به سمت صلاح، سریع و زمینه ظهور ولی مطبل حق،	۱۳۷۴/۳/۳ - در دیدار روحانیون و واعظ

مضمون فراغیز	مضامین سازنده	مضامین پایه	تاریخ و محل سخنرانی
	دشمن‌شناسی	فراهم خواهد شد. ۲- جوانی [حضرت علی اکبر علیه السلام] که معرفت به حق امامت و ولایت حسین بن علی علیه السلام را بشجاعت و فداکاری و آمادگی برای مقابله با شقاوت دشمن همراه داشت و نیرو و نشاط و جوانی خود را برای هدف و آرمان والای خود صرف کرد. این خیلی ارزش دارد.	۱۳۸۱/۱/۹ - در پادگان دوکوهه
بصیرت + آگاهی دینی + تحقیق و تفحص		امام خمینی علیه السلام برجسته‌ترین عالیم دینی غیبت صغیری تا امروز حقیقتنا در بین علمای دین تا آنچایی که ما شناخته‌ایم از عصر اول، از دوران بعد از غیبت صغیری تا امروز، ما هیچ‌کس را مثل امام قدس سرمه، به این برازنده‌گی و به این برجستگی سراغ نداریم.	۱۳۷۰/۵/۳۰ - در دیدار جمعی از از روحانیون استان لرستان
شهادت طلبی + شجاعت + ایثار + از خود گذشتگی		کسانی که در دوران دفاع مقدس، سر از پا نشناخته در صفوپ دفاع مقدس شرکت می‌کردند، منتظران حقیقی بودند.	۱۳۸۱/۷/۳۰ در دیدار جمعی از اشار مردم
ایمان + اندیشه روشمن + عمل گرایی + جهاد		بسیحی، یعنی دل با ایمان، مغز متفکر، دارای آمادگی برای همه میدان‌هایی که وظیفه‌ای انسان را به آن میدان‌ها فرمی خواهد.	۱۳۷۸/۹/۳۰ - در دیدار جمعی از بسیجیان

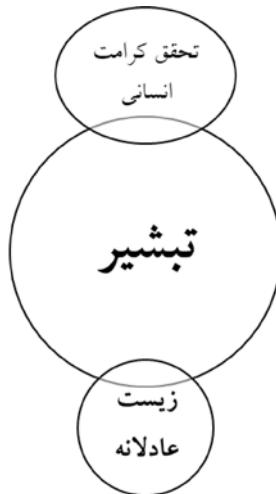

شکل ۳-۱. مؤلفه‌های روش تربیتی الگوگیری در جامعه مهدوی

ب) تبشير

بشارت دادن و امیدبخشیدن یکی دیگر از مؤلفه های تربیتی در دین اسلام و قرآن است که طبیعتاً در نظام جمهوری اسلامی ایران و بیانات مقام معظم رهبری نیز می توان نمونه هایی را از این روش دید. این مؤلفه را در بیانات رهبر انقلاب، می توان در دو حوزه کلان: ۱. زیست عادلانه در حکومت مهدوی؛ ۲. تحقق کرامت انسانی مطرح ساخت.

مضامین پایه	مضامین سازنده	مضمون فرآیند	تاریخ و محل سخنرانی
۱. امروز ما انتظار فرج داریم؛ یعنی منتظریم که دست قدرتمند عدالت گسترشی بیاید و این غلبه ظلم و جور را که همه بشریت را تقریباً نهور خود کرده است و این فضای ظلم و جور را دگرگون کنند و نسیم عدل را بر زندگی انسان ها بوزاند، تا انسان ها احساس عدالت کنند. این نیاز همیشگی یک انسان زنده و یک انسان آگاه است.	برابری + پایان ستمگری + نابودی دشمنان خداوند	تبشير	۱۳۸۷/۵/۲۷ - در دیدار اقشار مختلف مردم
۲. این دنیا یکی که به وسیله دشمنان خدا و شیاطین، از ظلمات جور و طغیان وضعیف کشی و نکت ها حاکمیت ستمگران و قلدران و زورگویان پر شده است، در سایه تلاش و فعالیت بی وقفه ما، یک روز به جهانی تبدیل خواهد شد که در آن، انسانیت و ارزش های انسانی محترم است.	تحقیق کرامت انسانی + ارزش های معنوی + خدامحری + آرامش درونی + انسانیت		۱۳۶۹/۱۲/۱۱ - در دیدار اقشار مختلف مردم

شکل ۲-۳- مؤلفه‌های روش تربیتی تبشير در جامعه مهدوی

ج) تذکر

همان طور که در بخش پیشین، از تبشير و امیدواری سخن به میان آمد، در این بخش با مرور مفاهیم مربوط به «تذکر»، درمی‌یابیم که بهره‌گیری از این الگوها نه تنها در تضاد و تقابل با هم نیستند؛ بلکه همپوشانی داشته و مکمل یکدیگر خواهند بود. سرشت انسان به گونه‌ای است که هم بایست او را تشویق کرد و هم در برخی موقع اورا ز کارهایی بازداشت و نسبت به عاقبت کار هشدار داد.

با این توضیح، می‌توان گفت که مقام معظم رهبری در قامت یک رهبر آگاه، از الگوی تذکر نیز در بیانات مربوط به جامعه مهدوی سخن به میان آورده‌اند. ایشان همان‌طور که وعده‌های الهی و پیامبران را درباره ظهور منجی و سامان گرفتن زندگی بشر یادآور می‌شوند، خطراتی را هم ذکر می‌کنند و آسیب‌هایی که می‌تواند تحقق جامعه مهدوی را در خطر بیندازد یادآور می‌شوند که برخی از این آسیب‌ها می‌تواند شامل: ۱. پرهیز از یاس و پوچ گرایی؛ ۲. خرافه‌زدایی؛ ۳. جنگ فرنگی؛ ۴. عمل گرایی باشد.

مضمون فراغیر	مضامین سازنده	مضامین پایه	تاریخ و محل سخنرانی
	امیدواری + شناخت توانایی‌های فردی + تفکر + شناخت رسانه‌ها + قابلیت نخبگان + ساختن آینده + پرهیز از خمودگی + توکل	۱. مجموعه بزرگ از نخبگان که سرزنش کار در دنیا در دست آنهاست، اسیر یأس و نامیدی اند و این یأس و نامیدی را به ملت‌های خود سریز می‌کنند و آنها را از این‌که بتوان نقشة ظالمانه و	۱۳۸۱/۷/۳۰ - مصلی تهران

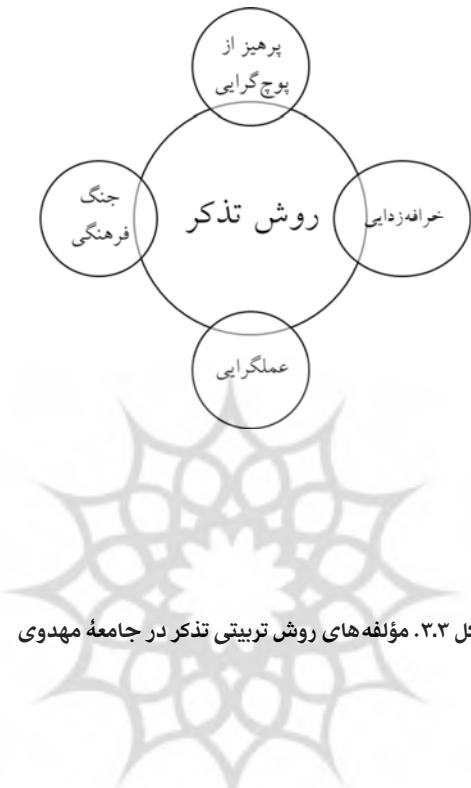
تاریخ و محل سخنرانی	مضامین پایه	مضامین سازنده	مضمون فراغیر
	<p>شیطانی امروز دنیا را عرض کرد، مأیوس می‌کنند. بدیهی است که انسان‌های مأیوس نمی‌توانند هیچ حرکتی در راه اصلاح انجام دهند. آن چیزی که انسان‌ها را وادار به کار و حرکت می‌کند، نور و نیروی امید است.</p> <p>امروز ما در دنیا شاهد بیداری ملت‌ها هم هستیم. درست است که با پیشرفت وسائل جدید، تلوزیون، رادیو، تبلیغات، پول، امکانات صنعتی و...، تسلط قدرت‌های استکباری بر ملت‌ها و بر شئون آنها روزی‌روز بیشتر شده است.</p>		تذکر
۱۳۸۱/۷/۳۰ - در دیدار با افشار مختلف مردم	۲. امروز دستگاه‌های تبلیغاتی مراکز استکباری دنیا و روشنفکران وابسته به آنها، در سطح عالم این طور تبلیغ می‌کنند که هیچ حرکتی در مقابل نظام ظالمانه کنونی ممکن نیست. با فکر انقلاب و آمانگرایی مبارزه می‌کنند و می‌خواهند ملت‌ها را متقاود کنند که به همین وضعیت کنونی ظالمانه دنیا بسازند.	بصیرت + دشمن‌شناسی + آگاهی رسانه‌ای	
۱۳۷۶/۲/۶ - در دیدار مسئولان	۳. عده‌ای خیال می‌کنند که دارای ولایت بودن یک آدم فقط به گریه کردن بر اهل بیت ﷺ است. خیال می‌کنند وقتی که اسم اهل بیت ﷺ می‌آید، «علیهم السلام» را حتماً پنست سرش بگویند، این ولایت است. بله محبت اهل بیت را داشتن واجب وفرض است.	نقش واعظان + خرافه‌زدایی + عقلانتی + افزایش معرفت	
۱۳۷۷/۱۲/۴ - در دیدار سرداران و مسئولان نشریات دانشجویی	۴. اعتقاد به امام زمان ﷺ به معنای گوشہ‌گیری نیست. جریان‌های اعرافی قبل از انقلاب تبلیغ می‌کرند، الان هم درگوش و کنار تبلیغ می‌کنند که امام زمان ﷺ می‌آید و اوضاع را درست می‌کند؛ ما امروز دیگر چه کار کنیم! چه لزومی دارد ما حرکتی بکنیم!	عملگرایی + اصلاح فردی + تلاش + حضور مؤثر + روش‌بینی	

د) تفکر

سیاست
ادبیات
فلسفه
ایرانی
پژوهش
علمی

۲۲

شکل ۲.۳. مؤلفه‌های روش تربیتی تذکر در جامعه مهدوی

دعوت به تفکر و تدبیر موضوعی است که ادیان مختلف الهی و حتی مکاتب گوناگون فکری و فلسفی همواره بر آن صحه گذاشته و انسان را به دقت در امور و پدیده‌های اطراف، تشویق و ترغیب کرده‌اند. مقام معظم رهبری بارها بر تفکر و آثار آن در شکل‌گیری و زمینه‌سازی جامعه مهدوی تاکید نموده‌اند. ابعاد مختلفی که به نحوی با تفکر در ارتباط بوده و از درون آن زائیده می‌شوند، عبارتند از: ۱. تدبیر و چاره‌جویی؛ ۲. آگاهی و آمادگی؛ ۳. اختلافات مذهبی؛ ۴. شناخت خرافات؛ ۵. دشمن‌شناسی.

مضمون فراگیر	مضامین سازنده	مضامین پایه	تاریخ و محل سخنرانی
	عقلگرایی + چاره‌اندیشی + ارائه ارهکار + برنامه‌ریزی	۱. ما که دستمنان در کار است، می‌دانیم که این دنیا را با ذکر و ورد، نمی‌شود اداره کرد. باید با قدرت و نیرو و تدبیر، مثل زمان پیغمبر ﷺ	۱۴۰۲/۱/۱۵ - در دیدار مسئولان نظام

مضمون فراغیر	مضامین سازنده	مضامین پایه	تاریخ و محل سخنرانی
		مثل زمان امیرالمؤمنین علیه السلام، اداره شود.	۱۳۷۶/۹/۵ - در دیدار جمعی از بسیجیان
تفکر	آمادگی فکری + آگاهی + هوشیاری + موقعیت‌شناسی	۲. امروز بحث جنگ نظامی نیست. البته آمادگی رزمی هم برای روز مبارا ضروری است؛ اما آن چیزی که برای همه لام است، آمادگی معنوی؛ یعنی آمادگی فکری، آمادگی روحی، آمادگی سیاسی و حفظ وحدت، اتصال و ارتباط نیروها با یکدیگر، ارتباط مستحکم و دوستانه ملت و دولت و شناختن چهره دشمن در هر لباسی است.	
	اتحاد + رفع اختلاف + آگاهی بخشی + همدلی + برادری	۳. یکی از نقاطی که دشمنان ما بر روی آن به طور کامل تکیه می‌کنند، برافروختن اختلافات مذهبی است؛ شیعه و سنی، آدم‌هایی که نه شیعه عقیده دارند، نه به سنی عقیده دارند، نه اصل اسلام را قبول دارند، طبق میل سرویس‌های جاسوسی آمریکا و اسرائیل می‌آیند پشت بلندگوها می‌ایستند، از تسویه تبعی اظهار نگرانی می‌کنند!	۱۳۹۱/۳/۲۹ - در دیدار مستولین نظام و سفرای کشورهای اسلامی
	تحقیق + آسیب‌شناسی + تقویت باورها	۴. خشم و شهوت‌های بی‌مهار و تربیت نشده، دلیستگی به عادات و عقاید خرافی میراثی و بد فهمیدن دستور دین جزو ضعف‌های درونی است. بعضی‌ها خیلی از چیزها را نفهمیدن. میارزه می‌کردیم؛ بعضی‌ها به استناد روایاتی که هر پرچمی که قبل از برافراشته شدن پرچم حضرت مهدی اروا‌حنفیه فداه برافراشته، در آتش است، با میارزه مخالف بودند.	۱۳۸۷/۲/۱۴ - در دیدار استادی و دانشجویان دانشگاه‌های شیراز
	توجه به روحانیت + شناخت مهدویت + بصیرت	۵. دشمنان تفکر و اعتقاد به مهدویت - که این اندیشه را به زیان خود می‌دانند - همواره تلاش کرده‌اند تا آن را از اذهان مردم بزدایند و با مفاهیم اعتقاد به مهدویت را تحریف کنند. دشمن می‌فهمید که باید روحانیت را در چشم مردم از حیثیت و اعتبار انداخت. همه تلاش‌شان این است! تبلیغات می‌کنند، دروغ می‌گویند، اگر مستانه کوچکی را در جایی پیدا کنند، چندین برابر بزرگ	۱۳۷۲/۱۱/۸ - در دیدار اعضای مجمع جهانی اهل‌بیت

ه) مطالعه و تحقیق

تاریخ و محل سخنرانی	مضامین پایه	مضامین سازنده	مضمون فراغیر
	می‌کنند.		

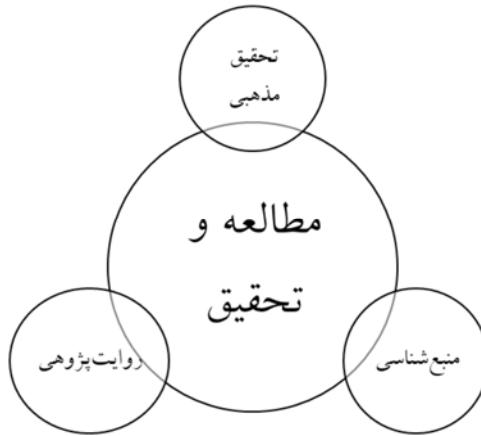
شکل ۴.۳. مؤلفه‌های روش تربیتی تفکر در جامعه مهدوی

از دیگر شیوه‌های تربیتی، مطالعه است. انسان باید با مطالعه آگاهی خود را افزایش داده و به بصیرت و شناخت از ظرایف مفاهیم دینی، فلسفی، اجتماعی و... برسد. در امر مهدویت نیز یکی دیگر از مؤلفه‌ها و روش‌های تربیتی که مقام معظم رهبری بدان اشاره کرده است، مطالعه و تحقیق است. شناخت آثار دست اول و منابع معتبر مرتبط با مهدویت و مطالعه آنها آمادگی

ذهنی و تقویت قوای فکری و استدلال مردم و منتظران ظهور را فراهم ساخته و مسئولان و دیگر افراد را در دست یابی به الگوها و رفع نواقص جامعه یاری می‌رسانند. مطالعه و تحقیق در این خصوص را می‌توان به سه دسته دسته‌بندی کرد: ۱. تحقیق مذهبی؛ ۲. روایت پژوهی؛ ۳.

منبع‌شناسی.

تاریخ و محل سخنرانی	مضامین پایه	مضامین سازنده	مضمون پایه
۱۳۷۲/۱/۲۸ - پیام به کنگره جهانی هزاره شیخ مفید	۱. در دوران غیبت، به خصوص غیبت کبری وضع کاملاً ناپاوت می‌یابد. در این دوران از طرفی به خاطر نیازهای روزافزونی که اکنون دیگر نه به وسیله امام؛ بلکه به وسیله علمای دین باید برآورده شود و از طرف دیگر، به خاطر اختلاف نظرهای طبیعی میان علما و خبرگان دین که محور باز و قاطعی هم برای رفع آن نیست...	شناخت منابع مطالعه + شناخت پژوهشگران + تحقیق و جستجوگری + مرجع‌شناسی	مطالعه و تحقیق
۱۳۸۸/۲/۱۷ - پیام به کنگره جهانی بزرگداشت ثقة الاسلام کلینی	۲. کتاب کافی، در دوره‌ای هزار و صد ساله، از وفاتات مرحوم کلینی در ۳۲۹ هجری تا روزگار ما، بیش از هزار سال است که مرجعیت علمی دارد و بین جوامع شیعه، دست به دست می‌گردد و هرگز هیچ فقهیه، متكلّم یا مفسر شیعه، از آن مستغنی نبوده است.	توجه به احادیث ترسیم نظام عملی + پژوهش در احادیث	
۱۳۷۲/۱/۲۸ - پیام به کنگره جهانی هزاره شیخ مفید	۳. وظیفه عبارت است از این که تشییع به مشابه یک نظام نکرو و عملی مرزبندی شود و برای آن از لحاظ عقیدتی و عملی با استفاده از میراث ارزشمند سخنان ائمه <small>علیهم السلام</small> چهارچوبی ترسیم گردد. بدین گونه هویت مستقل و مرزبندی شده مذهب اهل بیت مشخص گشته، در معرض فهم و استفاده پیروانش قرار گیرد.		

شکل ۵.۳. مؤلفه های روش تربیتی مطالعه و تحقیق در جامعه مهدوی

و) مراقبه و تزکیه

تزکیه و مراقبت از اعمال و رفتارها یکی از راه های تقویت معنویت در انسان است. بی تردید جامعه مهدوی نیازمند افرادی است که با قوت قلب و ایمان محکم امور را اداره کنند. از سویی دیگر، جامعه متنظر باید خصوصیات معنوی خود را روز به روز تقویت کرده و در برابر آسیب های معنوی و دینی مقاوم باشد. با این وصف، یکی دیگر از مؤلفه های تربیتی جامعه مهدوی در نظر مقام معظم رهبری، مراقبه و تزکیه نفس است که موارد زیر را در بر می گیرد: ۱. تقویت ایمان؛ ۲. امیدواری؛ ۳. تقاو؛ ۴. دنیاگریزی؛ ۵. توجه به نماز و دعا.

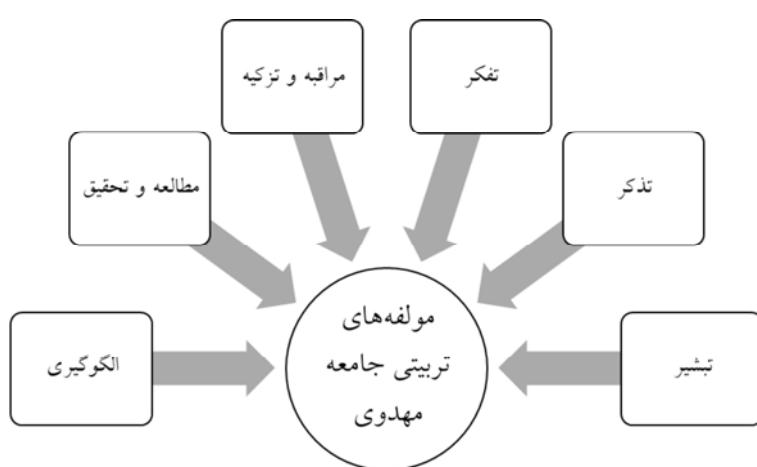
تاریخ و محل سخنرانی	مضمون فرآیند	مضامین سازنده	مضمون پایه
۱۳۷۹/۹/۱۲ - در دیدار کارگزاران نظام	۱. یک وظیفه عبارت است از: عبودیت و اطاعت خداوند. چون عالم مالک، صاحب، آفریننده و مدیر دارد و ما هم جزو اجزاء این عالمیم، لذا شر مؤظف است اطاعت کند. این اطاعت بشر به معنای هماهنگ شدن او با حرکت کلی عالم است.	تعویت ایمان + کسب معنویت + تزکیه	
۱۳۶۸/۱۲/۲۴ - در دیدار اقشار مختلف مردم	۲. اگر در دلها امید به روزگار روش باشد، مبارزه ممکن است و اگر امید بمیرد، مبارزه و حرکت به سمت صلاح هم خواهد مرد.	امیدواری + خوشبین بودن	مراقبه و تزکیه
۱۳۷۶/۶/۲۶	۳. در این سپاه مقدس که به تعبیر امام <small>علیہ السلام</small> لشکر امام زمان <small>علیه السلام</small> و لشکر اسلام است سعی کنید در تمام زوایا تقاو را زنده کنید.	تقوا + دوری از گناه + توجه به اعمال	

تاریخ و محل سخنرانی	مضمون فراغی	مضامین سازنده	مضمون پایه
۱۳۷۹/۹/۱۲ - در دیدار با جمعی از کارگزاران نظام	۴. اگر در موردی پیش آمد که یک سود دنیوی در جهت هدفهای اخروی قرار نگرفت، تا آن جایی که ممکن است، انسان باید سعی کند این سود دنیوی را در جهت هدفهای اخروی قرار دهد. اگر یک جا با هم سازگار نبود، انسان یا بایستی از یک سود چشم پیوشد چه سود مالی، چه سود قدرت و مقام و محبویت و... یا بایستی گناهی را مرتکب شود که موجب وزراخوی است.	آخرتگرایی + خداجویی + پرهیز از تجمل + هدفمندی	
۱۳۹۵/۴/۱۲ - در دیدار جمعی از دانشجویان	من به جوانان توصیه می کنم نماز جماعت را، حضور در مساجد، اقامه مجالس دعا و تضرع و فهمیدن مفاهیم این دعاها را که بفهمید با خدا چه می گویید و چه صحبت می کنید، جلدی بگیرید.	نماز+ دعا+ زیارت+ زیارت نامه ها + تدبر+ خصوع+ تضرع	

نمودار ۶.۴. مؤلفه های روش تربیتی مراقبه و تزکیه در جامعه مهدوی

روش های تربیتی اولیه و زمینه ساز جامعه مهدوی مبتنی بر پیانات مقام معظم رهبری (مردمهایه العالی)

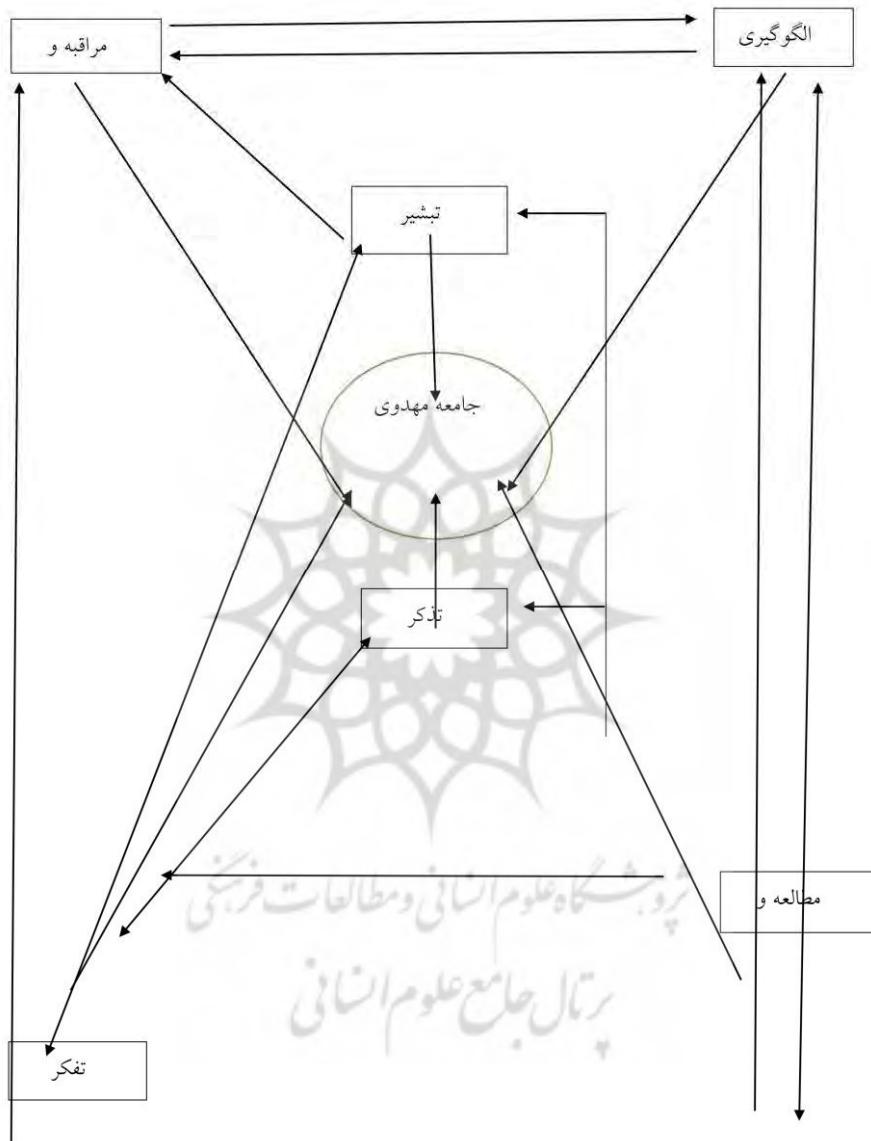
نمودار ۷.۳. مؤلفه‌های تربیتی جامعه مهدوی

دانشگاه
علمی
پژوهشی
آزاد
پژوهشی
دانشگاه
علمی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

با توجه به مطالب و یافته‌های تحقیق در این فصل، می‌توان مدل تربیتی جامعه مهدوی
مبتنی بر بیانات حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، به شکل زیر ترسیم کرد:

الف-تفسیر مدل : همان طور که در مدل فوق مشاهده می شود، جامعهٔ مهدوی به عنوان هستهٔ مرکزی فهم می شود که دیگر روش‌های تربیتی همگی در خدمت و در راستای تحقق آن پدید آمده‌اند. این بدان معناست که اهداف تربیتی احصا شده در پژوهش حاضر، یک مجموعهٔ منسجم را برای تحقق «جامعهٔ منتظر» فراهم می‌آورند.

در این مدل شش روش تربیتی آورده شده است که چهار روش در چهارسوی مدل قرار گرفته‌اند. این بدان معناست که روش‌های الگوگیری، مطالعه و تحقیق، تفکر و مراقبه و تزکیه ارکان کلان سازنده هستند. از همین رو باید اذعان کرد که مدل مطلوب تربیتی جامعهٔ مهدوی براساس بیانات مقام معظم رهبری بر چهار رکن اساسی بنا شده است. ذکر این نکته ضروری است که بیانات رهبری در این زمینه دامنه‌ای وسیع دارد؛ اما اگر بخواهیم مضامین تکراری و کم‌اهمیت‌تر را کنار بگذاریم، خواهیم دید که در حقیقت همان نکات فرعی نیز در جایی خارج از این روش‌های شش‌گانه جای نخواهند گرفت. در مدل فوق می‌بینیم که «تذکر» و «تبشیر» در میانه و هم‌ارز با هم قرار گرفته‌اند؛ چراکه اولاً نسبت به چهار روش دیگر جزئی‌تر بوده و ثانیاً ناظر بر بعد عملی مدل تربیتی هستند.

همان‌طور که در مدل مشاهده می‌شود، روش تربیتی «الگوگیری» که یکی از روش‌های تربیتی مهم و اساسی در دین اسلام و بیانات مقام معظم رهبری به شمار می‌رود، نسبت به روش «مطالعه و تحقیق» رابطه‌ای دوسویه دارد. به تعبیری دیگر توجه به هر یک از این دو روش تربیتی منجر به تحقق و دستیابی به دیگری می‌شود. با مطالعه و تحقیق است که می‌توان الگوهای دینی، اجتماعی، سیاسی و... را در تاریخ یافت و آنان را به منزله اسوه‌ای برای جامعهٔ مهدوی قرار داد.

در بیانات مقام معظم رهبری بر چند الگوی تربیتی تأکید شده است که شناخت آنان و دریافت سیرهٔ فکری و عملی ایشان، از مسیر تحقیق و مطالعه حاصل می‌شود. از سویی دیگر این ارتباط دوسویه به شکل معکوس نیز قابل درک و توضیح است؛ یعنی شناخت الگوها، آحاد جامعه را به مطالعه و تحقیق بیشتر درباره آنان و سلوک معنوی ایشان خواهد انجامید.

در تبیین رابطهٔ میان الگوی تربیتی مطالعه و تحقیق با روش «تفکر» نیز باید گفت، تفکر ثمرهٔ مطالعه است. مطالعهٔ منابع و پژوهش‌های اصیل مرتبط با موضوع مهدویت تفکر انسان را برانگیخته خواهد ساخت. همان‌طور که در مدل مشاهده می‌شود، هیچ الگویی به اندازهٔ تفکر حائز اهمیت نیست.

در بیانات مقام معظم رهبری موارد بسیاری از جمله شناخت دشمن، جنگ نرم، خرافه‌زدایی و... بیان شده است که حصول این مسائل مهم بدون تفکر و تدقیق ممکن نیست. اگر براین نکته قائل باشیم که مطالعه، تفکر را برمی‌انگیزد، آن‌گاه رابطهٔ تفکر با الگوگیری نیز روشن می‌شود. به عبارتی تفکر، لازمهٔ شناخت و درک جایگاه الگوهای معرفی شده است.

دیگر این‌که در تبیین جایگاه و اهمیت روش تربیتی تفکر در مدل مطلوب تربیتی جامعه مهدوی باید گفت که این مهم با مراقبه و تزکیه نفس نیز در ارتباطی یک‌طرفه قرار داشته و بر آن تاثیر می‌گذارد. بدین سان روش الگویی و تفکر در طول یکدیگر دو مؤلفهٔ اثربخش بر روش «مراقبه» هستند که خود این روش نیز از بنیادی تربیت الگوهای مطرح شده در بیانات مقام معظم رهبری به شمار می‌رود. همچنین رابطهٔ بین روش الگویی و مراقبه برابر است؛ یعنی الگوگیری و شناخت اسوه‌های مهدوی، که با تفکر و مطالعه به دست آمده است، خود زمینه‌ساز آشنایی افراد با روش زندگی و نحوه عملکرد الگوهای شناخته شده است.

بنابراین نخستین مفهومی که پس از شناخت الگوها جلب توجه می‌کند، تزکیه و توجه آنان به مفاهیم بزرگ انسانی و اسلامی است. مواردی مهم همچون عدالت‌خواهی، تقوا، زیارت و دعا و... که در دستهٔ مفاهیم سازندهٔ الگوی مراقبه و تزکیه است، باعث می‌شود افراد منتظر، آنان را به عنوان الگوی عملی و فکری و اعتقادی برگزینند. با این حال روش‌های الگویی و مراقبه به شکلی مساوی بر یکدیگر اثربخش هستند. به نوعی رابطه میان الگوهای تربیتی جامعه مهدوی از ابعاد فردی آغاز شد و با گردش در جامعه، دوباره به افراد بازمی‌گرددند. از سوی دیگر بین تفکر و تذکر رابطه‌ای دوسویه برقرار است. هر تذکری ثمرهٔ تفکر است و هر تذکری خود به تفکر می‌انجامد. این رابطه میان روش تربیتی تبشير هم حاکم است و هر گاه به متنبی دربارهٔ امری خواهی‌ند و آینده‌ای سرشار از موقعیت و عاقبت به خیری بشارت داد یاد شود، او را به فکر واخواهد داشت و هر گاه او با تفکر به اطمینان برسد، باد به بشارت‌دهنده‌ای برای دیگران بدل خواهد شد. ماه عسل ماحصل این ارتباط نیز چیزی جز مراقبه و تزکیه نفس نخواهد بود و افراد می‌دانند که با دقت در اعمال و حفظ تقوا و دیانت خویش سرانجام به عاقبتی سرشار از برابری و کرامت انسانی خواهند رسید.

در تبیین ارتباط این دو روش با چهار الگوی بنیادین مدل، باید گفت که اگر یک فرد با مطالعه و تحقیق و تفکر، الگوهایی را برای پیروی شناخت، آن‌گاه است که دیگر از حالت منفعل و ایستاد را درآمده و خود به یک مبلغ و مروج تبدیل می‌شود. اگر نگاهی به چهار روش اطراف مدل بیندازیم می‌بینیم که تمامی آنها بیشتر ناظر بر جنبه‌های فردی هستند؛ اما

بسیاری از بیانات رهبری خصوصاً آن دسته از سخنانی که در خطاب به مسئولان نظام و روحانیون است، بر عمل‌گرایی تأکید دارند. باید گفت مدل مطلوب تربیتی از دیدگاه و مبتنی بر بیانات ایشان در دو مرحله محقق می‌شود؛ نخست فردی و دیگری اجتماعی. بنابراین افراد در جامعه متنظر که تحقق جامعه مهدوی را در ذهن خود پرورش داده‌اند، ابتدا بایست در ابعاد فردی و با مطالعه و تقوی و تفکر و الگوهای این راه، خود را به حد مطلوبی از معنویت و کمال و حق طلبی برسانند و در مرحله دوم با توجه به دو الگوی تربیتی دیگر (تذکر و تبشير) گام‌های عملی خود را در راستای آگاهسازی دیگران بردارند. تذکر و تبشير صرفاً به آگاهسازی افراد عادی جامعه محدود نمی‌شود؛ بلکه این روش‌ها باید ناظر به عملکرد مسئولان و سیاست‌گذاران نیز باشد و امری محدود نیست. اما همان‌طور که در مدل مشاهده می‌شود، تذکر خود ثمرة تفکر است. بدون به کارگیری تفکر و تعقل نمی‌توان گام عملی و اجتماعی برداشت. با توجه به رابطه درهم تنیده میان تبشير و تزکیه باید گفت که حصول و اجرای این دو شیوه تربیتی خود به مراقبه و تزکیه افراد منجر خواهد شد. به نوعی رابطه میان الگوهای تربیتی جامعه مهدوی از ابعاد فردی آغاز شد و با گردش در جامعه، دوباره به افراد بازمی‌گردند. از سویی دیگر بین تفکر و تذکر رابطه‌ای دوسویه برقرار است. هر تذکری ثمرة تفکر است و هر تذکری خود به تفکر می‌انجامد. این رابطه میان روش تربیتی تبشير هم حاکم است و هرگاه به متربی درباره امری خواهایند و آینده‌ای سرشار از مهر و موفقیت و عاقبت به خیری بشارت دهند ای برای دیگران واخواهد داشت و هر گاه او با تفکر به اطمینان برسد، خود به بشارت دهند ای برای دیگران بدل خواهد شد. ماحصل این ارتباط نیز چیزی جز مراقبه و تزکیه نفس نخواهد بود و افراد می‌دانند که با دقت در اعمال و حفظ تقوی و دیانت خویش سرانجام عاقبتی سرشار از برابری و کرامت انسانی خواهند رسید.

نتیجه‌گیری

با وجود این‌که اینکه نکات تربیتی بسیاری در بیانات، سخنانی‌ها و دیدارهای مقام معظم رهبری در ارتباط با جامعه مهدوی و شرایط تحقق ظهور و... می‌توان یافت؛ با این حال در زمینه روش‌های تربیتی مدنظر ایشان، می‌توان شش روش کلی و فراگیر را در این حیطه معرفی کرد: الگوگری، تذکر، تبشير، تذکر، مطالعه و تحقیق و مراقبه و تزکیه.

نکته مهمی که از تطبیق این راهکارهای تربیتی با روش‌های تربیت در اسلام و قرآن می‌توان بدان اشاره کرد، همسویی این دو موضوع است. به عبارت دیگر، از آن جاکه مبنای

شكل‌گیری انقلاب اسلامی، قرآن و دین اسلام بوده است، انتظار می‌رود الگوهای تربیتی جامعه نیز بر همان اساس تنظیم و تدوین شود. از این رو، روش‌های تربیتی جامعه مهدوی و ویژگی‌های افرادمنتظر در نگاه مقام معظم رهبری نیز سویه و گرایشی قرآنی و دینی دارد. نگاه رهبری به مضامین و شیوه‌های تربیتی، علاوه بر منحصر به فرد بودن، جامعیت نیز دارد. با این توضیح، این روش‌ها را می‌توان به بخش‌های مختلف جامعه؛ اعم از مردم عادی تا سیاستمداران و سیاست‌گذاران، تعمیم داد.

همان طور که روش الگویی تذکر و تبشير باید ناظر به عملکرد مسئولان و سیاست‌گذاران نیز باشد و امری محدود نیست. اما همان طور که در مدل مشاهده می‌شود، تذکر خود ثمرة تفکر است. بدون به کارگیری تفکر و تعقل نمی‌توان گام عملی و اجتماعی برداشت. با توجه به رابطه درهم‌تنیده میان تبشير و تزکیه باید گفت که حصول و اجرای این دو شیوه تربیتی خود به مراقبه و تزکیه افراد منجر خواهد شد.

به نوعی رابطه میان الگوهای تربیتی جامعه مهدوی از ابعاد فردی آغاز شد و با گردش در جامعه، دوباره به افراد باز می‌گردد. از سویی دیگر بین تفکر و تذکر رابطه‌ای دوسویه برقرار است. هر تذکری ثمرة تفکر است و هر تذکری خود به تفکر می‌انجامد.

این رابطه میان روش تربیتی تبشير هم حاکم است و هرگاه به متربی درباره امری خوشایند و آینده‌ای سرشار از مهر و موفقیت و عاقبت بخیری بشارت داده شود، او را به فکر واخواهد داشت و هر گاه او با تفکر به اطمینان برسد، خود به بشارت دهنده‌ای برای دیگران بدل خواهد شد.

در نهایت و پس از بررسی پرسش‌های پژوهش باید گفت بحث از جامعه مهدوی همواره به دو حیطه کلان تقسیم می‌شود: جامعه پیش از ظهور و جامعه پس از ظهور. با توجه به این نکته، بدیهی است که فراهم آوردن مقدمات ظهور از ظایاف جوامع مسلمان است و بایست با تمام توان و در تمام ابعاد فردی و اجتماعی زمینه را برای شکل‌گیری جامعه منتظر و مطلوب فراهم آورند. بی‌تردید موضوع مهدویت مانند هر موضوع اعتقادی دیگری، اسیر شباهات و خرافات نیز شده است؛ بنابراین در این راستا نقش آفرینی آحاد مردم و پژوهشگران و رهبران جامعه بیش از پیش روشن می‌شود. از سوی دیگر با تبلیغات گسترده نظام استکبار، امروزه یأس و نامیدی در جوامع (خصوصاً در میان جوانان و روشنفکران) پررنگ‌تر شده است. براین اساس دمیدن روح امید برای جامعه مطلوب در آینده نیز از اقدامات مؤثر در تحقق جامعه مهدوی است.

با توجه به روش‌های تربیتی یادشده در بیانات رهبری، به شش روش فراگیر رسیده‌ایم که نکتهٔ بسیار مهم این روش‌ها را ابتدا بایست تطبیق آن با قرآن و دین اسلام و در وهلهٔ دوم، جامعیت و شمول دانست. توجه به این الگوی تربیتی، در تمام ابعاد آموزشی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی می‌تواند مسیر جامعه را از میان بحران‌های فراگیر سیاسی و استکباری، روش‌ن نماید. با این وجود، نقش نهادهایی همچون وزارت آموزش و پژوهش، صداوسیما و... در تبیین اندیشه‌ها و الگوهای تربیتی مزبور، بسیار مهم و حیاتی است.

مراجع

۱. تاملینسون، جان (۱۳۸۱ش)، *جهانی شدن و فرهنگ*، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
۲. جایرونند، حمدالله (۱۴۰۲ش)، «کارکردهای روان‌شناختی باورداشت مهدویت و سبک زندگی انتظارمحور»، *روان‌شناسی اجتماعی*، دوره ۱۱، شماره ۶۸.
۳. حائری، محمدمهدی (۱۳۸۷ش)، *شجاع طوبی*، قم: مکتبة الحیدریه.
۴. حسین، جاسم (۱۳۹۶ش)، *تاریخ سیاسی غیبت امام دوازدهم*، ترجمه: سید محمد تقی آیت‌الله‌ی، تهران: امیرکبیر.
۵. حکیمی، محمدرضا (۱۳۶۰ش)، *خورشید مغرب*، تهران: دفتر فرهنگ اسلامی.
۶. دهقانی ده‌جمالی، محمدحسن (۱۴۰۰ش)، «الگوی قدرت نظامی ج.ا.ایران براساس فرهنگ مهدویت»، *فصلنامه علمی مطالعات بین‌رشته‌ای دانش راهبردی*، دوره ۱۱، شماره ۴۵.
۷. سلیمانی، خدامراد (۱۳۸۸)، *فرهنگ‌نامه مهدویت*، تهران: بتياد فرهنگی مهدی موعود عَلَيْهِ السَّلَامُ.
۸. شاکری زواردهی، روح الله (۱۴۰۲ش)، «بررسی کارکردشناسانه باورداشت آموزه مهدویت با رویکرد اجتماعی»، *فصلنامه اسلام و مطالعات اجتماعی*، سال دهم، شماره ۴ (پیاپی ۴۰).
۹. شریف‌زاده، حکیمه‌السادات؛ قاضی، مرضیه (۱۳۹۳ش)، «مهدویت و دلالت‌های تربیتی آن (به لحاظ تنظیم اهداف، اصول، روش‌ها)، پژوهش‌های تعلیم و تربیت اسلامی»، دوره ۱، شماره ۹.
۱۰. شهرابی فراهانی، طاهره (۱۳۹۳)، *بررسی جایگاه آموزه مهدویت در سبک زندگی اسلامی و دلالت‌های آن در تعلیم و تربیت*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی دانشگاه شاهد.
۱۱. صافی گلپایگانی، لطف الله (۱۳۸۵ش)، *منتخب الاثر بلاغ مبین*، قم: مؤسسه السیده المقصومه.
۱۲. صمدی، موصومه (۱۳۸۵ش)، «مهدویت، رسالت نظام تعلیم و تربیت در شکل دهی

۱۳. عسکری، مرتضی(۱۳۵۷ش)، نقش ائمه در احیاء دین، قم، علامه عسکری و بنیاد بعثت.

۱۴. علیمی، محبوبه(۱۴۰۰ش)، جامعه مهدوی کامل ترین جامعه بشری؛ ادله و فواید، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی دانشگاه گلستان.

۱۵. قائمی مقدم، محمدرضا(۱۳۹۰ش)، روش‌های تربیتی در قرآن، قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.

۱۶. کامیاب، فاطمه(۱۳۹۷ش)، «مهم ترین روش‌های تربیت از دیدگاه قرآن کریم»، دوفصلنامه تخصصی مطالعات دین پژوهی، سال دوم، شماره ۳.

۱۷. کرمی، حمیدرضا(۱۴۰۲ش)، «مهدویت در اندیشه مقام معظم رهبری (مدظله العالی)»، فصلنامه علمی پژوهشی مهدویت، سال هفدهم، شماره ۶۶.

۱۸. کرمی، کتابیون(۱۳۹۳ش)، ویگی‌های جامعه مهدوی از منظر آیات و روایات، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه اصول الدین واحد تهران.

۱۹. مجلسی، محمد باقر(۱۴۰۴ق)، بحارات انتوار الجامعه للدرالا خبار الائمه الاطهار، بیروت: الوفاء، دوم.

۲۰. محمدزاده بنی طرفی، مهدی(۱۴۰۱ش)، «تأثیر اندیشه مهدویت به عنوان مؤلفه قدرت نرم در وحدت جهان اسلام»، فصلنامه علمی مطالعات قدرت نرم، شماره ۳۰.

۲۱. مفید، محمد بن محمد نعمان(۱۳۷۲ش)، الارشاد، قم: المؤتمر العالمي للافیه الشیخ المفید.

۲۲. ملکی راد، محمود(۱۴۰۰ش)، «اصطلاح شناسی مهدویت در منابع روایی اهل سنت»، دوفصلنامه علمی ترویجی مدیریت دانش اسلامی، سال سوم، شماره ۱.

۲۳. موسوی گیلانی، سید رضی(۱۳۸۷ش)، دکترین مهدویت، تهران: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود علیہ السلام.